

Missions-Nyt

55. årgang, nr. 3 – Efterår 2013

Missions-Nyt

55. årgang, nr. 3 - Efterår 2013

Missionsfonden af 4/5 1964

Missionsfondens bestyrelse:

Elly Lohse Bruun (*e.bruun@mail.dk*)

Fagotvej 13 A
2730 Herlev, Tlf: 44917009

Lis Christensen (*lis@lissstig.dk*)

Vodroffs Tværgade 4, st.th.
1909 Frederiksberg C, Tlf. 33223264

Kenneth Kühn (*kenneth@nkmetropol.dk*)

Bandstrupvej 5
2650 Hvidovre, Tlf. 36770798

Annelise Matina Larsen (*mafl@live.dk*)

Gultentorpevej 81, Nøvling
9230 Svenstrup J, Tlf. 98314643

Christian Petersen (*ec@heaven.dk*)

Sandholtvej 4
2650 Hvidovre, Tlf. 36770688

Gardar Ragnarsson (*gardar@mail.dk*)

Lemkær 4, Kirke-Hørup
6470 Sydals, Tlf. 74416092

Administration og regnskab:

Svend Lohse
Harpevej 14, 3650 Ølstykke

Ansvarshavende udgiver:

Missionsfonden af 4/5 1964

Harpevej 14

DK-3650 Ølstykke

Telefon 47174040

missionsfonden@gmail.com

www.missionsfonden.dk

Giro 613-9450

Bank 9570-0006139450

ISSN: 0903 2312

Oplag: 3.500 stk.

Redaktion og layout:

Svend Lohse

Tryk:

Trykkeriet Friheden ApS, Thisted

Missions-Nyt udkommer 4 gange om året og sendes gratis til fondens brugere og alle, som måtte ønske det

Missionsfonden foretager en overordnet vurdering af det indkomne materiale til hvert enkelt blad. Artiklernes indhold, udtrykte holdninger og formuleringer er på skribenternes eget ansvar

Indhold

- 3 **Leder: Det er troen på Jesus, der gælder!** af Elly Bruun
- 4 **Irland** af Tony og Agnete Simpson
- 8 **Guatemala** af Poul Søndergaard
- 9 **Sydamerika - 10 år efter** af Birthe Grønninger
- 13 **Brasilien** af Kirsten Solveig Larsen Valentim Pinheiro
- 15 **'Farming 4 Life' i Uganda** af Maria og Jens Silkjær
- 18 **Indien og Sri Lanka** af Peter Christensen
- 22 **NLO, Tanzania** af Hannah og Egon Falk
- 23 **Israels bibel** af Anne-Lise og Peter Løbner-Madsen
- 26 **Missionshjørnet** af Joel Raburn
- 31 **Missionsadresser**

Leder:

af Elly Bruun

Det er troen på Jesus, der gælder!

I min barndom sang vi en sang, som startede således:

”Mange regner den for dåre og for sværmer, som barnligt tror på hele bibelen”

For nylig læste jeg om en undersøgelse, der er foretaget her i Danmark om folks tro, og det var desværre denne undersøgelse, som mindede mig om de citerede linjer.

Der var rigtig mange danskere, som sagde, at de troede, at der må være noget; men mange tilføjede f.eks., at det var ikke den Gud, der er i kirken, eller en som er defineret i en bog. Nogle sagde: ”Jeg tror på Gud, men jeg tror ikke, at Jesus var Guds søn.” En anden udtrykte: ”Hvis jeg tog alle religionerne, så ville jeg være en lille smule af dem alle. Jeg skaber min egen definition af, hvad jeg kan bruge, og så bliver jeg faktisk en stærk troende.”

Det gør mig meget ked af det, fordi jeg ved jo, at al denne tro ikke gavner !!

Jeg husker, da min første mand døde, sagde mange sødt til mig: ”Det er da godt, du har din tro;” men det er ikke troen som frelser og hjælper, det afhænger af, hvad eller hvem vi tror på, nemlig Jesus Kristus.

Jesus er vejen til Gud. Jesus er døren. Jesus er den eneste mellemmand mellem Gud og os. Da Jesus døde på korset, betalte Han for vores synd, og Han tilintetgjorde dødens magt. Vi kan, når vi tror på Jesus, få lov at kalde os Guds børn - og vi er det.

I omkvædet til førstomtalte sang står: ”Hans venskab er så underfuldt for mig. Hans nærhed spreder lys på min vej. Mine prøvelser de bliver små og ringe, når Han for hjertet åbenbarer sig.”

Jeg ønsker og beder om, at både jeg selv og alle andre kristne bliver bedre til at fortælle og udstråle, hvor vidunderligt og trygt det er at have et fortroligt forhold til Gud, hvilket kun er muligt ved troen på Jesus Kristus.

Elly Bruun

Du kan også læse bladet Missions-Nyt på

www.missionsfonden.dk

Irland

af Tony og Agnete Simpson

"Jeg har mødt Jesus!", udbød Patrick, da han åbnede døren og så 3 af vores franske sigøjnervenner, som var på besøg i Cork igen for at evangelisere blandt de rejsende folk i Cork og omegn. Patrick, som er gift og har 4 børn, havde ofte haft

Patrick med to af sine børn

besøg af dem, når de har været her. Selv har vi af og til været med, da vi har kendt både Patrick og hans far i mange år. Patrick har altid været yderst velvillig - men hvad evangeliet angår, havde han sagt i de sidste 3-4 år: "Jo, jeg vil blive en kristen engang, men jeg er ikke rede til det endnu!"

Men så en aften her sidst i maj, da han var alene og bad, sagde han til Herren: "Nu er jeg rede!" - Der, med det samme, fik han en kraftig oplevelse af Helligåndens nærvær, og det fortsatte en del af natten. Den næste nat gentog det sig, og Patrick sagde også til Gud, at han gerne ville træffe nogle af de franske venner igen - uden at han anede, at de allerede var i Cork! Så den næste dag, da han åbnede sin dør og så dem dér, var den første hilsen, de fik fra Patrick: "Jeg har mødt Jesus!"

Selv har vi ikke været i stand til at træffe Patrick siden, da han kort efter måtte rejse til England med familien for at arbejde dér i sommer. Men vi har hørt, at han har haft en del prøvelse og store uheld i den tid. Netop som han lige er blevet frelst, vil fjenden uden tvivl angribe hans tro - så vi beder meget for Patrick.

I mellemtiden arbejdede vores trofaste franske venner og kom her for at forberede en 2-dages evangelisk kampagne for de rejsende folk. I en del år havde de så ofte inviteret folk til et specielt møde for de rejsende i vores kirke. Til tider kom 2-3 stykker af dem - ofte slet ingen! Men vores venner fortsatte og bad og arbejdede i årevis, og de sagde: "Vi måtte besøge England igen og igen i 20 år, før der blev gennembrud for Evangeliet blandt de rejsende folk dér. Gud vil gøre det, også hér!" (Gennembruddet i England skete i 1980 - i dag er der tusinder af kristne rejsende og sigøjnere i Storbritannien).

De kristne sigøjnere og rejsende fra England havde forsøgt at evangelisere i Irland i nogle år fra 1990. Men siden omkring 1996 trak de sig helt tilbage fra Irland. Men vores franske venner, som kom igen og har arbejdet her med gentagne besøg siden 2005 fortalte os i fortrolighed, at grunden til at englænderne trak sig tilbage var, at de var bange! - Der var så megen vold og så mange slægtskrige blandt de rejsende folk i Irland - noget vi selv desværre er bekendt med.

Men denne gang var det endelig lykkedes

for de franske venner at få overtalt englænderne til at komme igen og have en kampagne med dem her i 2 dage. Der kom 20 fra Frankrig, hustruer medregnet, og et lignende antal fra England.

Den sidste dag før kampagnen var der nogle stykker af englænderne der tog med de franske på besøg til forskellige lejrpladser og huse for at invitere folk til møderne, samt tale med dem om Jesus. Englænderne var forbavsedede over den venlige modtagelse de fik, særligt på én af lejrpladserne - der var dog nogle dér, som sagde til dem: "Hvis det var for 10 år siden, at I var kommet her, så ville vi have banket jer sønder og sammen!" Men nu var det anderledes - Gud havde virket!

3 dage før møderne besøgte 3 af vores franske venner Patricks far, Patchin, som vi har kendt i over 40 år. Patchin havde holdt Evangeliet på en vis afstand, skønt han altid var venlig. Men nu havde han haft en slem depression i flere måneder. Vores venner bad for ham - depressionen forsvandt øjeblikkelig - og så overgav han sig til Jesus. Vi havde fået en noget større sal stillet til rådighed der, hvor vi normalt har aftenmøderne. Alle var der, og særligt de franske venner ventede spændt på, om nogen af de rejsende fra Cork i det hele taget ville møde frem! Men så begyndte de rejsende folk at strømme til. Til sidst var der kun ståpladser tilbage.

Der kom cirka 50 rejsende folk fra Cork og omegn. Evangeliet blev stærkt forkyndt, helt uden omsvøb, både i tale, sang og vidnesbyrd. Der var cirka 20 stykker, der kom frem til bøn og rådgivning efter møderne de to aftener.

Da jeg (Agnete) først så Patchin komme ind, udbrød han med det samme: "Jeg har overgivet mit liv til Jesus!" Og da han så mig igen efter mødet, smilede han stadigvæk over hele ansigtet - ingen depression - og han sagde til mig: "Nu fik I mig endelig!" Jo det var såmænd over 40 år siden, at Tony plejede at hente ham til børnemøder i vores hjem - det var dengang vi kunne stuve 12-15 børn ind i én bil! - Nej, det var Jesus, der endelig fik ham!

I de 3-4 uger siden kampagnen er der 12-16 af de rejsende folk, som fortsat er kommet til vores møder i kirken. Ikke alle på én gang, men i ugens løb - søndag formiddag og søndag aften og til bibelstudie midt i ugen. Noget stykke af dem kommer dog til næsten

Pachin sammen med Tony

hvert møde. Noget af det, der også er skønt, er at det ikke kun er forældre, som kommer, men flere af deres unge sønner og døtre følger med. Der er særligt 3-4 unge, som har været ivrige efter at komme til bibeltimer (som naturligvis bliver noget tilpasset). Den såkaldte 'generationskløft' har vi hidtil hverken set eller mærket.

Midt i august skal der være endnu en kampagne for de rejsende hér - og så skal

fortsættes på næste side

der være dåb i floden. Efter officiel statistik regnes der med at være 35.000 rejsende folk i Irland. Nogle af dem er vel integrerede i den almene befolkning, men de fleste er det slet ikke. Vi står lige i begyndelsen at en åndelig indhøstning iblandt de folk. Nogle steder er der rygter, som svirrer iblandt dem, at nu er den og den blevet 'Jesus-tossede'! Må Gud give, at det også må nå den almene befolkning.

Congo

Alberto og hans kone er lige kommet hjem til Cork fra deres 3-ugers meget intensive arbejde i den nye kirke i Kimwenza.

Arbejdet dér går støt fremad på trods af den næsten utrolige fattigdom. Til tider er der folk der dør, fordi de ikke kan få fat på 100 kr. til livsvigtig medicin (Alberto og Angela var i stand til at hjælpe nogle stykker, så de kunne undgå den skæbne) - og børn besvimer ret ofte af blodmangel på grund af underernæring.

Det åndelige mørke er stærkt - men Jesus er stærkere. Skønt de har så uhyre lidt hjælp, er der flere brødre og søstre, som helt giver sig til at tjene og arbejde for Herren i kirken dér. Nu har de lige fået nogle flere bibler, samt nogle af Tonys bibelstudiebøger oversat til fransk. Det hjælper alt sammen.

Og de beder - og vi beder hér - og Gud svarer!

Vi vil lade billederne herefter fra Congo tale for sig selv.
Kærlig hilsen, Tony og Agnete

Projekt **5076** i Missionsfonden

□ *I tilfælde af, at nogen mener, at det med troldmandens forbandelser bare er noget overtro ses her kvindens ben! Men kun i Jesu Navn er der sejr over fjendens magt*

Alberto og hans kone Angela beder for en kvinde, som har et stort åbent sår på benet. Lægemidler af nogen art hjælper ikke, for den slags sår kommer, når nogen får en forbandelse af en troldmand. Såret er uhelbredeligt - ret almindeligt i Congo. Men to dage efter at der blev bedt for kvinden, var såret forsvundet!

Kimwenza, Congo ved Albertos besøg i juli. Udgravningen til den nye skole er lige begyndt. Alt må gøres ved håndkraft

Alberto underviser og hjælper nogle af de, der er begyndt at tage ansvar og tjene i kirken, hvor de kan

Troldomsamuletter fundet i udgravningen til skolen blev alt sammen fjernet og her brændt under bøn. Alberto i den hvide skjorte

Guatemala

af Poul Søndergaard

Jeg vil fortælle, hvordan det går i Guatemala, hvor jeg har fået lov at støtte kirken i La Isla, og hvor I er medarbejdere i bønner. La Isla ligger cirka 14 km fra Coban, som er midt i landet

Kirken i La Isla

Guatemala er dobbelt så stort som Danmark, og der bor også dobbelt så mange mennesker. Der er meget få udlændinge, og når jeg er der, er jeg den eneste med lyst hår i hele byen. Måske er der nogle turister som holder til i andre områder, hvor der er fine store hoteller. Der er ellers mange seværdigheder i området med vandfald, søer, vulkaner og meget andet. Der er 30 aktive vulkaner i landet, som mest er bjergland på nær ude ved kysterne og nordpå. Indimellem sker der både jordskælv og kommer tornadoer.

Jeg hjælper kirken med evangelisation på gaden og med husbesøg, og pastor Alberto arrangerer missionsture til andre områder. Han kender mange præster, som han laver aftaler med om vores besøg. De holder gudstjeneste om aftenen, og inviterer omegnens præster til et 'pift' næste formiddag.

Det var godt at menighedsrådet og lederne sendte en hilsen til mig med en dato hvor Alberto kunne hente mig ved flyveren. Det er et land fuldt med banditter, både fordi de er fattige, og mange er arbejdsløse, og der er en trafik af narkotika gennem landet til USA, og det giver mange organiserede bander. La Isla er 4½ times kørsel fra lufthavnen, og det er ikke rart at rejse alene.

Jeg rejser derud igen i september, hvis og når jeg får samlet penge nok sammen, både til arbejdet dernede og til billetten.

Jeg glæder mig til at komme derud igen, for jeg ved, at jeg gør en forskel i kirken og med evangelisationen. Det er et katolsk land, men folk er

Gudstjeneste i kirken i La Isla

troende på grund af tradition - lidt ligesom i Danmark. Derude er folk dog ikke bange for at tale om tro. Det er en anden kultur, og så er folk almindelig vis fattige. Derude oplever jeg, at folk er interesserede i Evangeliet.

De to yngste af Albertos børn bliver færdiguddannet til december. En som lærer og en som arkitekt, og det vil jeg også gerne være med til at fejre - da jeg har hjulpet med penge til uddannelsen. Jeg skal bo hos Alberto, og vi har forbindelse med hinanden hver uge enten med E-mail eller Skype.

Jeg er fuld af optimisme for turen, for jeg fik et ord fra salme 84 v.5-8 og det holder jeg mig til, for hvordan skal det blive bedre ?

Tak om I også vil bede for denne tur. Det hele afhænger af om Gud velsigner sit Ord når det bliver forkyndt. Jesus siger: Ingen kommer til mig uden Faderen drager ham, og det må vi bede om.

Venlig hilsen, Poul Søndergaard

Projekt 5675 i Missionsfonden

Sydamerika - 10 år efter

af Birthe Grønninger

Jeg er blevet bedt om at fortælle lidt fra min tur til Sydamerika, så derfor inviteres du til at tage med på en rejse til en helt anden verden og en helt anden kultur.

Det er ca. 10 år siden, jeg kom hjem, efter 3 års tjeneste på børnecentret i Corrientes, Argentina. Det var derfor med stor spænding, jeg igen, sammen med Laura Axell og Grethe Boesenbæk, satte mig på flyet til Sydamerika. Meningen med turen var, at vi skulle

ud og besøge alle de forskellige arbejdsfelter, som familien Axell har været en del af gennem en hel menneskealder. Samtidig ville det for mig også blive et gensyn med børnehjemmet i Ituzaingo, med børnecentret i Corrientes, med børnene, de unge og alle mine venner fra dengang, jeg arbejdede derude.

Vi boede i første og sidste del af turen hos Tirsas, Lauras yngste datter, der nu er leder af dagcentret i Asuncion. Dette center bespiser ca. 100 børn, ligesom der er lektiehjælp, bibelundervisning, værksteder, sang, musik og meget andet. Centret drives gennem fadderskabsforeningen: Mit Fadderbarn. Det var fantastisk at opleve dette center og se, hvad der gøres for at hjælpe børn fra meget fattige hjem. I dag har ca. 80 børn faddere i

fortsættes på næste side

Skandinaviens, men der er plads til endnu flere børn, så vi håber, der er nogle, der får lyst til at give et barn muligheden for at få denne hjælp ved at melde sig som fadder til et barn. Uddannelse er et nøgleord i disse lande. Det er det, der skal til, for at familierne kan blive løftet ud af fattigdommens greb.

Da centret jo gøres færdigt i takt med, at der er penge til det, har der ikke været mulighed for at købe legetøj endnu, så jeg havde taget en kuffert fuld af Legoklod-

ser med ud til børnene, og det var sjovt at se, hvor begejstrede de blev for dem. De gik straks i gang med at bygge og kreere spændende ting. Vi var også rundt og besøge mange af hjemmene og fik talt med børnenes forældre, som kunne fortælle om hverdagens glæder, sorger og bekymringer.

Efter nogle dage i Asuncion, startede vi en rundtur til andre steder i Sydamerika. Første stop var Corrientes, hvor vi besøgte børnecentret, hvor jeg arbejdede fra 2001 - 2003. Der var fuld gang i bespisningen, mens vi var der, og dette center, som den lokale kirke nu har overtaget driften af, er stadig til uvurderlig hjælp for de fattige i slumkvarteret, der ligger rundt om centret. Vi var også på besøg hos en del familier – og for mig blev det et varmt gensyn med mange. Vi besøgte også en del af menighederne i denne

by. Da jeg var derude, var der kun 1 pinsekirke – men nu var der hele 8 pinsekirker med langt over 100 udposter. For mig personligt var det, som tidligere nævnt, en stor oplevelse igen at møde gamle venner, både på centrene, privat og i kirkerne.

Fra Corrientes kørte vi til Ituzaingo for at besøge børnehjemmet Filadelfia, der blev startet for mange år siden af Inger og Gunnar Axell. Jeg arbejdede på hjemmet fra 1974 – 1976, og dengang lå det ude på øen Apipé Grande i Paraná floden, og forholdene var meget primitive. På et tidspunkt skulle der bygges en dæmning, der ville lægge en del af øen under vand, og derfor finansierede PMU at bygge et helt nyt børnehjem på fastlandet ved samme flod. Det er et utroligt dejligt hjem på en meget stor grund og med mange forskellige huse, såvel børnehuse som spisesal, kirke og værksteder. Her arbejder man lidt med tanken om, udover at være børnehjem, også at kunne tilbyde uddannelse til fattige børn og unge fra byen, idet faciliteterne til dette er fine. Det kunne være snedker/tømrer uddannelse, landbrug, kvægavl, systue, vaskeri, køkkendrift og meget mere. IGEN - fordi uddannelse er alfa og omega i dette land, og fordi uddannelse koster mange penge og derfor ofte ikke er en mulighed for de

fattige. Dette er dog endnu kun drømme og kun muligt, hvis der kommer midler ind til det. Jeg må sige, at jeg blev meget begejstret for disse tanker og håber derfor, at det inden længe kan blive en realitet. Det blev nogle dejlige dage sammen med børnene, ledelsen og bestyrelsen, som vi også havde møde med.

Da vi var kommet så langt, delte vi os op i 2 hold. Laura og Grethe kørte videre til Brasilien for at besøge det dagcenter i Porto Xavier, som

Gunnar Axell startede for mange år tilbage, og som David Axell stadig er leder for, mens jeg tog natbussen til Buenos Aires for at besøge min argentinske 'plejesøn'.

Juan var kun en stor dreng, da jeg arbejdede i Corrientes. Han blev forladt af sine forældre som ganske lille og oplevede derfor en opvækst med svigt på svigt. Han knyttede sig til mig, mens jeg arbejdede på centret og kom meget i mit hjem. Han oplevede derfor, at jeg i disse år var som en mor for ham – og det er for øvrigt også, hvad han kalder mig. Han er 31 år ligesom min yngste søn Simon, og det var en både spændende og stor oplevelse at besøge ham nu, 10 år efter, at vi sidst havde set hinanden. Han har nu fået sig en lille lejlighed og fast arbejde samtidig med, at han uddanner sig som kok. Det er barskt at skulle arbejde 12 timer om dagen, 6 dage om ugen, til en meget lille løn, for at have råd til at tage en uddannelse, så han glæder sig til at blive færdig om 1 år. Han var stolt over at kunne vise mig sit liv og sin by, og jeg blev i denne uge forkælet ud over alle grænser. Det var også lidt sjovt bare at være turist og se og opleve mange af de spændende steder, som den argentinske hovedstad kan byde på.

Vi kørte byen tynd med busser, tog og metro – som jo har sin helt egen kultur. I løbet af bare en enkelt togtur på 1 time kom der 10 - 20 forskellige sælgere gennem toget og falbød varer af alle slags. Når sælgeren, ofte sammen med et mindre barn, kommer ind i vognen, starter han med at fortælle om varen. Så lægges det, man vil sælge, på passagerernes skød i håb om, at nogen vil købe. Derefter samles varerne igen sammen, og turen går videre til næste vogn. Ind imellem kommer der små og store musikanter og sangere, der giver et nummer og samler penge ind - og til og med en prædikant kom forbi og prædikede for folk – dog uden at samle penge ind. Det er derfor et meget broget liv, der udspiller sig. Togets døre er, for det

fortsættes på næste side

meste, åbne under turen, så folk sidder på trapperne eller hænger i dørene, mens toget kører, og man kan jo derfor ikke undres over, at der sker mange togulykker.

Efter denne lidt anderledes uge rejste jeg direkte til Asuncion, hvor vi igen havde nogle dage sammen med Tirsá, før turen atter gik mod Danmark. Vi besøgte menigheden, og vi hørte nyt om evangelisationsteamet, der stadig holder kampagner i unåede byer i Paraguay. Igennem dette arbejde vindes hundredvis af mennesker hvert år.

Dette arbejde har sin helt egen historie! Bengt Axell, der nu er hjemme hos Herren, fik en vision om at opbygge 40 nye menigheder i løbet af 10 år gennem evangelisation i byer, hvor evangeliet endnu aldrig er blevet forkyndt. For at kunne gøre dette, skulle der bygges et evangelisationscenter, og ud over dette var det også nødvendigt at skaffe en lastbil, hvor evangelisterne kunne bo under kampagnerne, da man jo skulle arbejde i byer, hvor der ikke

fandtes nogle evangeliske kristne i forvejen. Ligeledes var det nødvendigt med en påhængsvogn, der kunne fragte udstyret og også kunne bruges som platform under evangelisationskampagnerne. Gud var med i dette, og Bengts vision blev derfor en realitet, og dette arbejde fortsætter stadigt år efter år. Mens kampagnerne pågår, startes byggeri af en kirke ved, at man sætter taget op. Når kampagnen er slut, bliver en evangelist tilbage i byen for at starte en menighed på stedet. Der kan nu holdes gudstjenester under tag, og efterhånden som menigheden vokser sig større og stærkere, bygges kirken færdig af menigheden selv. - Tirsá står for den administrative ledelse af dette arbejde, ligesom hun også er leder for børnecentret i Asuncion. Hun har taget en universitetsuddannelse i ledelse og gør et fabelagtigt arbejde.

Det var fantastisk at se hende i fuld vigør på centret og opleve, hvordan både små og store børn elsker hende. Hun har en evne til at se muligheder og evner i hvert enkelt barn og til at inspirere den enkelte til at sætte mål og gøre alt for at nå dem. Mange af børnene har haft en hård opvækst og oplevet mange svigt, og det er derfor ikke altid så let for dem at oparbejde selvtillid og en tro på, at man godt kan. Derfor er det en gave, når en leder af et sådant arbejde har evnen til at

elske, til at vise tillid, til at undervise og til at inspirere alle. Når børnene så samtidig oplæres i Guds ord, bliver det tilsammen en fantastisk cocktail. Rejsen er slut, oplevelserne har været mange og rige.

Kærlig hilsen, Birthe Grønninger

□

Brasilien

af Kirsten Solveig Larsen Valentim Pinheiro

Ja, det er ved at være tiden, at vi giver lidt lyd fra os her igen, i kraft af et nyhedsbrev. Vi håber, at sommeren for alvor har meldt sin ankomst i Danmark. Mange ting er sket de sidste måneder. Vi lever i en intens tid, og vi er holdt oppe af jeres forbøn, så stor tak for den. Også specielt tak til dem af jer, der støtter os økonomisk, vi har fortsat brug for det!

VI TAKKER SÅ MEGET....

For min mor, der har det bedre, efter hendes lårbensbrud Påskedag, hvor også hendes kunstige hofte gik ad led. Ja, og så var hun på hospitalet to yderligere gange siden, den ene gang fordi hofte gik ad led igen, og den anden, fordi hun besvimed, da hendes blodprocent var ret lav, så hun måtte have blod. Hun bor jo med min far i Hårby, på Fyn, og de har nu noget hjælp fra kommunen til hende i løbet af dagen, og de får mæden udefra, og min far må klare meget mere, end normalt, så det er krævende for ham.

Men hun går med en rolator, og hun er nu til noget genoptræning i Assens også ugentligt. Hun savner, at hun ikke kan komme ud og deltage i forskelligt. De kan, om Herren vil, fejrer deres guldbryllup den 27. juli, det bliver bare med den nærmeste familie, omstændighederne taget i betragtning, min mor fyldte 84 her i maj, og min far bliver 81 i juli. Jeg rejser herfra til Danmark den 24. juli,

sammen med min veninde Maria, der er skolelærer, fra Baptist kirke, Macapá, tidligere frivillig i UMOs arbejde dér. Min mand kommer lidt senere den 9. august sammen med en gruppe på yderligere 3, et ægtepar, præstepar fra den presbiterianske kirke i Maracanaú: Le Carvalho, og Santana. De er naboer til os, uden at bo fast på stedet selv, og de driver også et rehabiliteringshjem på deres grund, og vi har fælles administration, bestyrelse etc. Han er trådt ind som næstformand i marts. Og så kommer en bekendt til Maria fra hendes delstat Maranhão: Flavio også teammedlem, han er fra Baptistkirken, gift og med børn, men kommer alene. Han er miljøsekretær i en kommune, uddannet miljøingeniør. Vi er alle i 40erne og først i 50erne, så det er en moden gruppe.

Vi skal på møderække i Danmark. Vi pusler endnu med programmet, men en del af tiden, er vi på Færøerne, fra 16. til 28. august. Jeg vil tage til Fyn først til mine forældre og give en hånd med, men Maria og jeg tager dog inden, de øvrige kommer til landet, med på LMFs stævne i Århus samt på forskellige besøg.

MAJ –TUREN - EN UGE SYDPÅ

Vi var i maj en uge sydpå, hvor vi fejrede vores 5 års bryllupsdag og min fødselsdag – tusind tak her for lykønskninger, som jeg

fortsættes på næste side

modtog især over nettet. Først var vi i Foz de Iguacu, i Parana, hvor der er de mest betagende vandfald, ubeskriveligt, det skal opleves. Vi besøgte UMOs base dér, hvor lederparret er kendt af os. Så tog vi med bus til São Paulo, hvor vi var hos et engelsk missionærægtepar Simon og Davinia med deres to døtre. De har arbejdet i en Pinsekirke, Elim siden sidste år, især med børnearbejde og socialt arbejde, og vi hjalp med.

São Paulo er en kæmpeby på omkring 20 millioner indbyggere, så ganske anderledes en vres rurale miljø her i Ceara delstaten. Det var kun en lille uge, og vi takker for, at tingene stod vel til her. Vi har en medarbejder, Antonio, der var ansvarlig for vores center, og nabocentret kørte selvfølgelig også.

EN DEL FORSKELLIGT OMKRING DEN NÆRMESTE FREMTID

Vi har forsat meget her, der skal bygges færdig, ordnes og passes her på vores grund...og min mand er utrættelig, noget af en primus motor..i dagtimerne, men midlerne er få. Når der er deadline på noget, ja, så er der ekstra fart over feltet, og eleverne her går til hånde på forskellig måde også. Vi har stadig lidt dyr, nogle får også nu, og vi har sået majs og bønner

i noget af jorden, og plantet nogle bananplanter etc. En del af min tid går desværre med at løse nogle lidt dyre, tunge og træge administrative ting i vores forening, da utrolig meget her er langt mere kompliceret og går lang mindre glidningsløst, end i Danmark, men vi vil ikke kede jer med disse ting, bare bede om forbøn for tålmodighed og udholdenhed i det alt sammen. Vores telekommunikation har vi ikke fået en løsning på, vi har mobiler, men ikke godt sinal, men nettet er okay.

Vi er gået i gang med et par kurser også - såkaldte fjernstudier, det ene, et teologisk kursus, og de andre kurser rettet mod vort arbejdsområde med rehabiliteringen – for terapeuttr på centre og forebyggelse af stofmisbrug, der bør være en del af arbejdet. Og for eleverne skal

der afholdes et kursus fra landboforeningens side af, der sender instruktør, med fokus på jordbrugsavl. Vi har forsat engelsk kursus, lidt cirkus kunst, og vores mekaniker oplærer også, hvem der er interesseret.

Vi planlægger en mindre Cirkus-tourne fra den 5. til 22. juli, med en uges træningslejr indledningsvist her, og to steder, hvor vi skal slå teltet op, det første sted er et decideret strandområde Batoque, og Martins, og det er ikke så langt herfra.

Det andet sted er vi endnu ved at fastlægge. Der er en del forbedringer, som vi er i gang med allerede nu. Og vi beder til at vi må få et rigtig godt team, der kan tage ansvar og vokse med forskellige opgaver, og vi må se børn og voksne blive nået!!
Kirsten S. Pinheiro

Projekt **5630** i Missionsfonden

'Farming 4 Life'

af Maria og Jens Silkjær, Uganda

Et nyt projekt i Uganda bryder med paradokset at 10 millioner mennesker, i et af verdens mest frugtbare lande, sulter.

Vi tog til Uganda for første gang for bare tre år siden. Nu har vi været i Uganda for at tilse det projekt, vi har startet op i fællesskab med andre ildsjæle, og høsten er stor!

Første gang vi tog til Uganda, stak det i vores hjerter at se hvor fattig og udsultet Ugandas befolkning er, for hvor er det tåbeligt, at de lokale små-

fortsættes på næste side

Mark , før og efter 'Farming 4 Life'

bønder, der ejer fantastisk frugtbar jord og har muligheden for at høste to gange om året, at de og deres familier sultet. Vi tænkte på hvad vi kunne gøre, og bad Gud om at lede os, og snart stod vi i Lira hos en stor velorganiseret kirke, som i den grad manglede hjælp til deres landbrugsprojekt.

Først grinede de lokale meget af os, da vi fortalte hvordan de skulle måle marken op, så i rækker og gøde jorden og til sidst lægge et

græstæppe på for at holde på vandet og mindske ukrudt. Nu griner de ikke mere, høsten på vores demonstrationsmark har givet 80 sække majs, hvor lokale kun får 15 sække. Det virker bare, tænk det kun er viden, der skal til.

Succesen bag er samarbejdet imellem den lokale Kirke og NGO Victory Outreach Ministries og vores bagland Åbenkirke Herning og paraplyorganisation International Aid Services. Samarbejdet har sat os i stand til at bære stor frugt på kort tid. I 2011 til 2012 havde vi et pilot projekt hvor vi underviste mere end 250 familier.

I Januar fik vi 750.000 kr. af Danida til at nå længere ud. Planen for de næste to år er at bygge et videncenter med demonstrationsmarker og en landbrugsfaglig linje sammen med skolen Fountain High, hvor nogle af børnene er tidligere børnesoldater. Herudfra vil vi holde workshops for 1.000 familier.

Vi berører mere end 10.000 mennesker på 2 år, og har, frem til nu, undervist mere end 300 familier i år! Som resultat heraf er der startet fem nye kirker i landsbyerne.

I Maj var Jens i Uganda sammen med en lærer og elev fra Agroskolen i Hammerum. Land-

Når høsten ti-dobles går en familie fra knapt at overleve til at kunne leve

brugsskolen håber på sigt at kunne være med til at bygge en viden-bro imellem danske og ugandiske landbrugselever. "Det var en fantastisk tur", fortæller Thomas, elev fra Hammerum landbrugsskole. "Selvom vi arbejdede meget intenst, så var målet jo at nå ud til 1.000 familier de næste to år, og det er så spændende. Især var besøgene ude i landsbyerne rigtig herlige, der fik vi talt med uganderne og kom helt tæt på de familier, som Farming 4 Life når ud til".

Vores metoder er simple, selv bærende og lige ved hånden. F.eks. hakker en lokal landmand hele sin mark op ved håndkraft og spreder forskellige afgrøder på sin mark i tilfældige mængder. Herefter kæmper hun (ofte kvinder) med at holde den enorme mængde ukrudt nede og høster til sidst et resultat, som måske ikke engang dækker hendes udgifter. Man forstår godt, hvordan de kan føle Gud har glemt dem.

Vi lærer dem bl.a. at så i rækker, bruge gødning, have sædeskifte for at forbygge sygdomme, og dække jorden til med et græstæppe som beskytter jorden mod sol og hård regn, holder på vandet og holder 80% af ukrudtet væk.

Vi lærer dem at gøre arbejdet til en høj standart, til tiden og med minimalt spild, og i stedet for ca. 3 sække majs fra deres mark, kan de få ca. 30 sække. Metoderne er afprøvet i mange afrikanske lande med stor succes de sidste 30 år, men er nye i Uganda, som først er blevet fredeligt de sidste par år.

Vi gør meget ud af at projektet er styret lokalt, og at de har en høj grad af ejerskab. I stedet for at diktere ovenfra og ned, glæder vi os over, at vi med vores forskellige bagage fra Uganda og Danmark, er endnu bedre rustet til at finde gode løsninger, når vi lytter til hinanden. Derfor havde vi også vores partnere på besøg

fortsættes på næste side

her i juni så vi sammen kunne blive endnu bedre til at kommunikere og bruge vores kulturelle bagage.

Farming 4 Life er et landbrugsprogram, der arbejder med at nå ud til småbønder ved at hjælpe vores lokale partner med at starte et videncenter med en landbrugsfaglig linje for bl.a. forældreløse tidligere børnesoldater. Men også at holde workshops i landsbyerne hvor man lærer de landbrugsteknikker, der kan ti-doble høsten, og om kost, sundhed, budgethåndtering og deltagelse i selvhjælpsgrupper.

Maria og Jens Silkjær

□

Du kan også læse bladet Missions-Nyt på
www.missionsfonden.dk

Indien og Sri Lanka

af Peter Christensen

Jeg takker Gud for endnu en vellykket tur til Indien og Sri Lanka i januar og februar - d.v.s. det var første gang på Sri Lanka.

Turen startede i Orissa i et område, som har oplevet stor forfølgelse. Julemorgen 2006 angreb hinduerne nogle kristne landsbyer og nedbrændte 5000 huse og 50.000 kristne blev hjemløse og adskillige pastorer blev dræbt. Forfølgelserne fortsatte i 3/4 år, hvor

Pastorseminar i Orissa

myndighederne bare 'så den anden vej'. Det er heldigvis bedre nu, og urolighederne har, Gud ske lov! lagt sig.

Forfølgelserne har bevirket, at en del nyfrelste kristne har fortaget deres tro, og vendt tilbage til hinduismen; mens andre er flyttet til andre dele af Indien. Det kan vi ikke bebrejde dem - bare forestil dig, at dine børn bliver udelukket fra skolen, bare fordi de er kristne. Gennem de sidste 4 år har jeg afholdt pastorseminarer for præster fra disse områder, for at styrke dem, og modvirke disse tendenser.

De 2 første gange afholdt vi seminarerne i Madras, hver gang med et 3 dages seminar, hvor jeg betalte kost og logi og transport for et hold af disse pastorer, som mange gange kommer fra fattige situationer. Årsagen til at vi holdt seminarerne i Madras de første 2 gange, er på grund af sikkerheden, også for deltagerne. Men denne gang har forholdene alligevel forbedret sig så meget, at vi valgte at afholde seminarerne direkte i de berørte områder, dog i dybeste hemmelighed - det var bare herligt! Jeg elsker at være sammen med disse mennesker, som bare har sådan en glød fra Herren. Denne gang afholdt vi to seminarer af 3 dages varighed hver med et deltagerantal fra 50 til 70 pastorer hvert sted. De er bare så sultne efter, at få mere fra Herren, at de er villige til at sidde på tynde stråmætter på et cementgulv 5-6 timer dagligt. Nogen af dem rejste lang vej for at komme og deltage. Til en af havde Helligånden sagt, at han skulle deltage, så han tog med bus allerede kl. 3 om morgenen. En anden måtte starte kl. 4 om morgenen og gå 15 km. til fods, før han kunne komme med en bus. Mange gange oplever man en større åndelig hunger des længere man kommer væk fra storbyerne, hvor de ofte er overmætte af undervisning! Hvis vi ikke får

omsat Kristi lære til gerning, vil ordet mætte os, og resten 'kommer ind gennem det ene øre og ud gennem det andet'.

Efter Orissa gik turen til Madras, hvor jeg mødtes med pastor Evans Anand, som havde arrangeret møderne de næste par uger. Det startede med et pastorseminar i hans kirkelokaler, hvor vi også afholdt det sidste år, og igen var der et godt fremmøde af pastorer. Evans Anand er en senior pastor i Madras og har forbindelser til mange gode tjenester. Søndag morgen havde vi 3 gudstjenester i en stor Assemblies of God menighed - de begyndte meget tidligt om morgenen - og på hvert møde var lokalerne fyldt.

En lidt speciel oplevelse havde jeg en hverdagsaften, mens vi var i Madras. Pastor Anands medpastor havde taget mig ud til et evangelisk møde i et beboelsekvarter, hvor, Helligånden havde virket med frelse og helbredelse. Vi kørte på motorcykel derud. På hjemvejen havde vi lige drejet ned af en sidevej, da vi hørte et rabalder bag os. En motorcykel havde haft et uheld. Jeg bad pastoren om at standse vores motorcykel, så jeg kunne komme tilbage til uheldstedet og bede for den tilskadekomne. Det sagde pastoren, at jeg ikke skulle gøre - han tænkte vel, at vi kunne få besværligheder. Når man ser en hvid mand - er det desværre sådan, at man tit prøver at presse penge ud af ham under ethvert påskud man overhovedet kan finde på - jeg har desværre været udsat for den slags før. Men jeg beordrede ham til at standse motorcyklen. Da jeg kom over til uheldsstedet, var der allerede sort af mennesker. Motorcyklistens beskyttelse-hjelm var slået af og lå 4-5 meter fra den uheldsramte mand. Da jeg kom hen til ham, lå han livsløs på asfalten med en kæmpe

fortsættes på næste side

Seminar i Pondicherry

blodpøl rundt om hovedet. Jeg bøjede mig ned og lagde den ene hånd på ham, og begyndte at bede i Jesu navn. Al magt er givet i det navn - også over liv og død. Jeg bad kun i omkring et halvt minut, så begyndte manden at grynte af smerte, og han åbnede øjnene, som rullede rundt af smerte og forvirring. Efter at have påbudt de omkring stående, at få fat på en ambulance, gik jeg stille væk - for det er jo

rigtig nok, at der ikke var nogen grund til ellers at blive involveret i det.

Mens vi var i Indien besøgte vi også en lille Fransk koloni, der hedder Pondicherry. Der er der en megakirke, som også har en bibelskole, hvor Evans Anand underviser en gang om ugen. De havde arrangeret et stort pastorseminar med over 100 deltagere. Jeg sagde bl.a. til dem, at de veletablerede kirker i Sydindien, har et ansvar for at evangelisere Nordindien, hvor kristendommen er langt mindre udbredt. Helligåndens ild faldt da også, da vi ved slutningen af mødet bad sammen.

På Sri Lanka var der også mange pastorseminarer - ialt afholdt jeg 10 seminarer på forskellige steder på denne tur. Det er meget dyrt for mig at betale for alt dette, da jeg kun har lavindkomst i Danmark, og der er meget få der støtter arbejdet økonomisk - men tak Gud for de trofaste, der gør det. På Sri Lanka var de fleste seminarer med over 100 deltagere. Det er virkelig spændende, hvad Gud gør på denne paradisiske smukke ø. Som bekendt har borgerkrigen mellem de tamilske tigere og regeringen, som er overvejende singalesisk (i vid udstrækning budistisk). Der er den misforståelse i vesten, at budister er meget fredselkende mennesker - det er muligvis også rigtigt; men budistiske munke kan sandelig også skabe mange problemer f.eks. for kristne - det ses bl.a. på Sri Lanka og i Burma! Det siges, at det i de 30 år borgerkrigen har varet, er der blevet slået

Der er kirkevækst på Sri Lanks

Forbøn for singalesere

Det var vidunderligt at se, at i de kristne menigheder hersker der ingen bitterhed imod singaleserne.

Kristendommen er ret udbredt blandt tamilerne - og den spredes hurtigt - man oplever vækkelse på Sri Lanka. Der er også et ønske om at se evangeliet virke blandt singaleserne, og der er da også nogle frelste iblandt dem - mest i storbyerne. Al vækkelse kommer som et resultat af intens forbøn, så det er ikke nok for tamilerne at tilgive singaleserne; men der er et behov for at gå i forbøn for dem også, så at de kan blive frelste. Nogle måtte sige, at den forbøn Jesus gjorde ved at udgyde sit blod på korset for alle mennesker er nok - det er også sandt; men alligevel er der et behov for forbøn. Menigheden repræsenterer Gud i det jordiske, og alt kommer gennem bøn!

Et af de steder, jeg underviste, er vokset meget kraftigt. Det er i en landsby lidt uden for en af storbyerne. Der indsatte man en ung pastor i hans onkels menighed for 3 år siden. Dengang var der kun 30 medlemmer og en dårlig økonomi. Nu er størstedelen af

10 millioner mennesker ihjel - overvejende tamilere, og alle familier er blevet berørt. Selvom krigen er ovre nu, ser man bombede bygninger og bevæbnet politi alle steder. Der har uden tvivl blevet begået fejl på begge sider, og der opleves stadig en undertrykkelse af tamilere og kristne - specielt ude i landsbyerne, hvor det ofte er de budistiske munke, der er de bestemmende.

landsbyen frelst, og der er flere hundrede medlemmer. Også økonomien er blevet så god at pastoren tilbød mig penge, hvilket jeg dog ikke tog imod. Han siger, at han har 70 cellegruppeledere, og det var en stor fornøjelse at undervise en stor flok unge, intelligente mænd og kvinder af disse cellegruppeledere i 4 aftener. Hvis vi skal opfylde Jesu befaling om, at gøre alle mennesker til Hans disciple, kan vi ikke gøre det sporadisk; men vi er nødt til at gøre det systematisk - ellers vil det kun nå nogle få! De gaver, jeg modtager til at virkeliggøre Herrens arbejde, er også til stor opmuntring for mig. Om nogle af jer har på hjerte at hjælpe til med at støtte disse arrangementer økonomisk, kan det lade sig gøre med skattefradrag ved at betale gennem Missionsfonden.

Må Gud rigt velsigne dig. Alt vi gør for Gud i Helligåndens kraft, vil Han belønne både her i tiden, og når vi kommer til Himlen.
Kærlig hilsen, Peter Christensen

Good News Global Outreach
Projekt **5582** i Missionsfonden

□

NLO, Tanzania

af Hannah og Egon Falk

2117 nyfrelste blev registreret i Ushiroambo.

Op til 25.000 mennesker deltog i vor mødekampagne og hele Ushiroambo området bliver aldrig det samme igen.

Adskillige blinde blev helbredt. Krøblinge begyndte ikke kun at gå men at løbe. Døve og stumme blev helbredt. Brok forsvandt i løbet af sekunder. Hundreder af dæmonbesatte blev sat i frihed. Guds mægtige kraft slog mennesker ud og øjeblikkelige mirakler fandt sted over hele mødepladsen. Muslimer fortalte med frimodighed og i al offentlighed at de havde taget imod Jesus!!

Distriktskommisæreren i Ushiroambo området kom om søndagen og tilbad Jesus sammen med os, og han er i stand til at bevidne alt, hvad Jesus gjorde, og han dansede sammen med Egon Falk på platformen foran alle tilstedeværende nøjagtig som Kong David gjorde.

Det var fantastisk! I denne tid, hvor vi har den værste forfølgelse af kristne her i Tanzania,

oplever vi også den største udgydelse af Guds kraft når vi forkynder Evangeliet for ufrelste mennesker.

Efter Ushiroambo havde vi den 23.-28. juli kampagne i byen Chato.

Vi havde fået tilladelse, men med magt flyttede distriktskommisæreren os ud fra

Chato by centrum til et andet sted. Men vi endte alligevel op med en stor flok mennesker på 10.000.

Senere kom kommissæren og bad offentligt om undskyldning, som vi selvfølgelig også gav ham offentligt! Broderen til den ledende Iman gav sit liv til Jesus og blev frelst, og

senere kom han til vort seminar og bad Egon personligt om at bede for ham. Døve, blinde og handicappede mennesker blev helbredt og specielt en aften var der mange som sprang og hoppede omkring på platformen - det var fantastisk! 1362 tog imod Jesus og blev registrerede som nyfrelste. Der er glæde i Himmelen og i vore hjerter. Mange tak til vore venner og partnere. Uden jer kunne vi ikke gøre det! - men SAMMEN KAN VI GØRE SÅ MEGET MERE! Jeres i Tanzania, Hannah og Egon Falk

Projekt **5270** i Missionsfonden

Israels bibel

af Peter og Anne-Lise Løbner-Madsen

Kære venner og forbedere for missionen! Vi er meget taknemmelige til alle jer, der trofast står sammen med os i arbejdet med at sprede Guds ord ude på missionsmarkerne i Afrika og i Israel, hvor vi har arbejdet i mange år.

Da Gud kaldte os til Israel for over tyve år siden, var vi usikre på, hvad det var, vi skulle gøre dér. Så vi bad meget til Gud om at vise os helt konkret, hvad Han ville, vi skulle

arbejde med. En morgen fik vi et helt klart svar fra Gud, da vi var i bøn. Det lød i vore hjerter: "I skal gøre kærlighedsgerninger og bringe Guds ord tilbage til jøderne. Vis dem min kærlighed! Det er den bedste måde at virke på i Israel."

Vi startede forskellige projekter med at hjælpe børnehjem, hospitaler og holocaust-overlevende og mange andre ting i løbet af

fortsættes på næste side

de år, der gik. Men vi længtes meget efter at kunne give jøderne Guds ord.

Så skete der noget meget specielt for nogle år siden. Vi havde i en tid støttet Det Israelske Bibelselskab, så de kunne udgive forskellige bibelske skrifter til både voksne, unge og børn i skolerne rundt om i landet. En dag spurgte direktøren for Bibelselskabet os, om vi havde mulighed for at hjælpe dem med at udgive Det Nye Testamente til universiteter og biblioteker i Israel. Det skulle være et Testamente med henvisninger til rigtig mange skriftsteder fra Det Gamle Testamente, så jøderne kunne se sammenhængen mellem profetierne, som peger hen imod Evangeliet om Jesus, Messias, i Det Nye Testamente. Det sagde vi ja til med det samme, selv om vi ikke havde penge til det, da det jo var det, Gud kaldte os til fra begyndelsen af vores tid i Israel.

Det varede ikke længe, før vi fik de penge, der skulle til, ved at fortælle om det gennem vores nyhedsbrev, og i løbet af forholdsvis kort tid var Det Nye Testamente trykt og blev delt ud til de unge på universiteter og andre højere læreanstalter. Efter en tid blev der spurgt fra mange sider, om Bibelselskabet ikke kunne trykke en bibel, hvor både Det Gamle og Det Nye Testamente var koblet sammen, og alle henvisninger blev skrevet ind gennem hele bibelen. Bibelselskabet spurgte os igen, om vi kunne være med i denne store opgave. Der skulle bruges mange tusinde kroner, men vi følte helt klart, at dette var en opgave, Gud havde lagt hen til os og de danske kristne at ofre penge til. Under krigen, da vi var unge, var Danmark det land, der var rede til at hjælpe og redde jøderne fra koncentrationslejrene, og nu, hvor vi havde en mulighed for at hjælpe dem

Der er udgivet mange bibelske bøger og hæfter i Israel med hjælp fra danske kristne

til at få Guds ord og chancen for at finde deres Messias gennem Ordet, måtte vi være rede til denne opgave, så vi sagde igen ja!

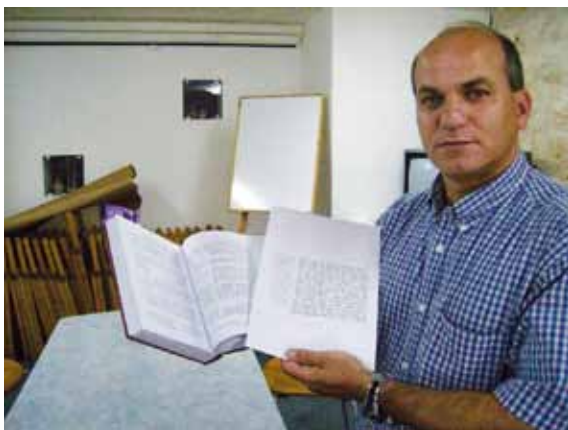
En af vore venner, som var præst i den menighed, vi kom i, da vi boede i Modi'in i Israel, var den eneste, som kunne udføre det store arbejde med at lave denne bibel. Der skulle være 90.000 krydshenvisninger i denne bibel, samt skemaer og kort, som gjorde det let at finde ud af og forstå den.

Det tog meget lang tid og krævede tålmodighed og udholdenhed. Bibelen kunne bedst trykkes i Korea, hvor det var billigst, og hvor den blev lavet med fint silkepapir og skindbind, så det tog ekstra lang tid.

Vi skrev i vores nyhedsbrev og fortalte på vore møder i Danmark om dette fantastiske projekt, og efterhånden, som Bibelselskabet skulle bruge penge, fik vi gaver ind på missionens konto, så vi hele tiden kunne betale regningerne. Vi fandt hurtigt ud af, at dette ikke var vores projekt, men Gud stod selv bag hele denne opgave, og det, vi havde begyndt, ville Han også fuldføre.

Det var en stor dag, da bibelen kom til Israel fra Korea, og den kunne sendes ud til de mange, der ønskede at få den. Vi takker og priser Gud, som gjorde det muligt for kristne fra Danmark at være til velsignelse for Guds udvalgte folk ved at finansiere hele dette projekt, og Han skal have al æren for alt, hvad Han har gjort.

Direktøren for Bibelselskabet, Victor Kalisher var glad og taknemmelig, da bibelen var klar med alle de 90.000 henvisninger

Bibelen blev udgivet i 2011, og den har allerede været til meget stor velsignelse. Mange ortodokse jøder, som studerer Skrifterne i mange timer hver dag, er kommet til tro på, at Jesus Kristus er Messias, ved at læse denne bibel. Gud er god, og intet er umuligt for Ham! Det er vores store ønske, at vi fortsat kan være med til at støtte udgivelsen af bibler til dem, der kan hebraisk, men også til de mange immigranter, der kommer til landet. Bibelselskabet i Jerusalem har også afdelinger blandt arabere og palæstinensere, og i kælderens under forretningen er der bibler på mange sprog. Der er allerede kommet jøder hjem fra over hundrede nationer rundt i verden, og vi ved ifølge Guds ord, at de skal komme fra alle de mange nationer, de er blevet spredt iblandt.

Det var en stor dag, da den nye hebraiske bibel udkom i Israel. Her står vi sammen med Direktøren for Bibelselskabet, Victor Kalisher

Tak for forbøn og støtte til at velsigne Det Israelske Bibelselskab med, så Guds ord bliver givet til alle, der ønsker at få det!

Kærlig hilsen
Peter og Anne-Lise
Løbner-Madsen

Projekt **5215** i Missionsfonden

Missionshjørnet

Af Joel Raburn

Levende vand!

I Johannes kap. 4 kommer Jesus til Jakobsilden i byen Sykar, hvor han møder en kvinde. Dette møde forvandler hendes liv for evigt. "Giv mig noget at drikke", siger han til kvinden. På denne måde indleder Jesus en dialog med kvinden. En dialog, som åbenbarer, hvem Han er, og hvem hun kan blive.

Alle har vi brug for noget at drikke. Vi kommer ud for situationer i livet, hvor vi mister modet og har brug for at blive forfrisket eller måske endda genoplivet. Jesu omsorg og kærlighed rækker ud til kvinden med et enkelt: "Giv mig noget at drikke". Det er ret paradoksalt, men for at kunne drikke selv må man give en anden noget først. Ligesom kvinden er vi ofte ikke engang opmærksomme på, at vi mangler noget. Man mærker en tørst, men man tolker den måske til at være forårsaget af arbejde eller ansvar og forstår derfor ikke, at man i virkeligheden mangler Guds kraft og lægedom på ny.

Ligesom kvinden vil vi opleve, at der er mange grunde til, at vi ikke kan gøre eller modtage det, vi behøver. Vi kan have mange forestillinger om, at det er ikke er det rigtige tidspunkt for os, eller at det er de forkerte menne-

sker, vi taler med - eller mange andre ting, som hindrer os i at møde Jesus.

Jesus siger videre til kvinden, at hvis hun vidste, hvem det er, der taler til hende, ville hun bede ham om noget at drikke. Det er helt fundamentalt at kende Jesus og at være overbevist om, at Jesus er den, han siger, han er. Det handler om at bruge tid sammen med ham og have øje for, hvad han kan og er i gang med at gøre i eget og andres liv.

Når man tager tid til at søge Herren, åbner man sig op for, at Jesus kan komme og åbenbare sig på ny. Men jeg bliver nødt til at handle, sætte tid af og høre efter, hvad han siger. Vi kan så nemt blive optaget og have så travlt med alle vore gøremål, måske meget fine og værdige gøremål, at tiden flyver og vor tid sammen med Jesus bliver mindre og mindre.

Jesus siger til kvinden og til os, at han vil gerne vil give os vand, så vi aldrig skal tørste mere. Han vil give os vand, som vil blive til en kilde, som vælder med vand til evigt liv. Han vil give os vand. Det vand, som Jesus giver, kommer fra himlen. Det er Guds regn, som falder fra himlen ned over os. I Joel kap. 2 v. 23 står der, at Gud

vil give os efterårsregn og forårsregn, som vil blive til retfærdighed i os. Regn, der vil forvandle vort liv. Forårsregn er den regn, som falder i begyndelsen af den process, som Gud fører os igennem. Den markerer en ny begyndelse for os.

Forår er såtiden, en ny tid, en ny dag. Gud lover, at han vil give os netop det, vi behøver for at kunne opleve en ny tid. Regnen kommer fra ham, ikke fra os. Vi kan ikke fremkalde en ny tid. Det er Gud, som råder over hver en sæson og årstid. Når vi løfter Jesus op ved at lovprise hans navn, flytter vi fokus væk fra os selv og over på ham, som giver liv. Det giver os mulighed for at opleve noget nyt.

Efteråret er høsttid. Den tid, hvor Gud giver os åbenbaringer, og hvor han viser os sammenhæng i livet. Hvorfor vi har oplevet noget, hvor kom det fra og har sin rod, eller hvorfor man måske oplever den samme nedtur igen og igen. Gud er åbenbaringens Gud, som gerne svarer os og deler sine hemmeligheder med os. Forårsregn og efterårsregn fra Gud giver vækst og høst og flytter os ud fra det gamle og ind i noget nyt.

I Ezekiel kap. 47 v.12 taler Gud om tempelkilden, som vælder med vand til evigt liv,

som også Jesus forklarer det. På begge side af strømmen vokser frugttræer, som giver frugt til føde og blade til lægedom. Føden giver kraft og styrke til at kunne udføre det, man er kaldet til. Den giver næring og tilfredsstillelse. Jesus siger, at han er livets brød, at han er vor kraft og styrke, at han aldrig vil svigte eller forlade os. Han vil være med os alle vore dage.

Bladene er til lægedom for os. Lægedom er ligesom bladene på et træ. Vinden kommer og ryster træet, så bladene falder af, for at træet kan vokse, og noget nyt kan komme til. Guds lægedom for os er, at vi skal vokse. Når man vokser, bliver man større og stærkere, man får mere overblik og mere overskud end før. Når Gud kommer og ryster os, er det ikke for at slå os ud, men for at gøre opmærksom på, at vi er nødt til at give slip på noget, tilgive noget for at komme ind i noget nyt. Deri ligger vor lægedom - ikke at vores nuværende liv bliver bedre, men at vi får et helt nyt liv.

Må Herre give os levende vand, som i os bliver til en kilde, der vælder med ny kraft og et nyt syn på livet og hans planer for os!

Joel Raburn

Forstander i Evangeliekirken, København ☐

Du kan også læse bladet Missions-Nyt på
www.missionsfonden.dk

Missionsfondens projekter kan støttes på følgende måder:

Indbetaling på girokort:

Indbetal til girokonto: 613-9450. Benyt kode 01 eller 04 og påfør navn og adresse og personnummer i feltet: 'Indbetaler' for den person, der skal have skattefradrag for det indbetalte beløb
Skriv det ønskede projektnummer i feltet: 'Evt. meddelelser vedr. betalingen'. Benyt evt. girokortet her i bladet

Indbetaling via NetBank som Indbetalingskort:

Angiv girokonto: 613-9450 som modtagers girokonto
Benyt kode 01 eller 04 og skriv det ønskede projektnummer, samt personnummer for den person, der skal have skattefradrag for det indbetalte beløb, i feltet: 'Meddelelse til modtager'

Indbetaling via NetBank som Kontooverførsel:

Udfør en kontooverførsel til vores bankkonto 9570 0006139450
Skriv det ønskede projektnummer, samt personnummer for den person, der skal have skattefradrag for det indbetalte beløb, i feltet: 'Meddelelse til modtager'

Indbetaling gennem BetalingsService :

Missionsfonden er tilsluttet BetalingsService og kan tilbyde automatiske månedlige træk fra din bankkonto til fast definerede projekter
En ordning kan træde i kraft første primo måned efter registrering i BetalingsService og når betalingen fremgår af din betalingsoversigt

For alle indbetalingsmetoder gælder, at det indbetalte beløb automatisk bliver opsummeret på og fremgå af årsopgørelsen for det anførte personnummer efter gældende skatteregler

Alle former for gaveindbetalinger til Missionsfonden er fradragsberettigede efter gældende fradragsregler

I 2013 kan du opnå et maksimalt fradrag på 14.500 kr. ved indbetaling af 14.500 kr.

**Større fradrag kan opnås ved tegning af 10-årigt gavebrev
Kontakt os for flere oplysninger**

Besøg web-adressen

www.missionsfonden.dk

og se hvilke projekter du kan støtte !

Overførsel fra kontonummer

L

Indbetaler

8-7

Belebsmodtagers kontonummer og betegnelse

613-9450
MISSIONS-NYT
Missionsfonden af 4/5 1964
Harpevej 14
3650 Ølstykke

GIROINDBETALING KVITTERING

Belebsmodtagers kontonummer og betegnelse

613-9450
MISSIONS-NYT
Missionsfonden af 4/5 1964
Harpevej 14
3650 Ølstykke

Cpr. Nr:

Evt. meddelelser vedr. betalingen kan kun anføres i dette felt.

- Gave til Missions-Nyt
- Gave til Underholdskontoen
- Gave til Nationale evangelister
- Gave til: _____

_____ Kroner _____ Øre

Underskrift ved overførsel fra egen konto

Betalingsdato _____ eller _____ Betales nu _____

└

Gebyr for indbetaling betales kontant
Kroner _____ Øre _____

Til maskinel aflæsning - Undgå venligst at skrive i nedenstående felt

_____ Dag _____ Måned _____ Ar _____ Sæt X
40305C (34.01) BG 1104-13290

Checks og lignende accepteres under forbehold af at BG Bank modtager betalingen. Ved kontant betaling på posthus med forsendelse af et check, sende postens kvitteringsgtryk der er bevis for hvilket beløb der er indbetalt.

+82<

+6139450<

Gaver ydet gennem Missionsfonden er fradragsberettigede efter ligningslovens § 8a - det almindelige gavefradrag og § 12 stk. 3 - 10 årige gavebreve

Husk på forsiden at anføre tydelig navn, adresse samt personnummer for den person, der skal benytte skattefradraget for indbetalingen

---

Skattefrihed for gaver ydet til Missionsfonden af 4/5 1964

For 10-årige gavebreve op til 15% af skattepligtig indkomst, dog altid op til 15.000 kr. efter Ligningslovens § 12, stk. 3
Efter Ligningslovens § 8a med op til det til enhver tid gældende maksimum
Begge ordninger kan benyttes samtidigt og af begge ægtefæller

Meddelelse vedrørende omstående beløb:

Benyt skattefradragsreglen når du støtter mission!

Alle former for gaveindbetalinger til Missionsfonden er fradragsberettigede efter gældende skatteregler

I **2013** kan du ved indbetaling af **14.500** kr. opnå det maksimale fradrag på **14.500** kr. Bundgrænsen på kr. **500** er ophævet fra 2012

Større fradrag kan opnås ved tegning af 10-årigt gavebrev
Kontakt os for flere oplysninger

Skattereglerne betyder, at du for at opnå skattefradrag for det indbetalte beløb, skal opgive dit personnummer til os, eventuelt sammen med indbetalingen.

Beløbet vil, sammen med dine øvrige indbetalinger blive indberettet til SKAT, og efterfølgende fremgå af din årsoversigt fra SKAT for det pågældende år påført Missionsfondens cvr-nummer: 56170219

Missionsadresser:

Projekt 5353

Arbejdet i Paraguay
Casilla de Correo 2710
Asuncion, Paraguay
tirsaxell@hotmail.com eller
lauraaxell@hotmail.com
Pinsekirken, Vejle

Projekt 5509

Judith & Jakob Axelsson
A. Danielssons Væg 91
S-21574 Malmö
Sverige
judith.jakob@comhem.se

Projekt 5062

Mirjam & Per Bjerre
P.O. Box 2398
Arusha, Tanzania
pmbjerre@yahoo.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Projekt 5079

Helmi & Felipe Castro
Casilla 199
Trujillo, Peru
helicastro@live.dk
Citykirken, Århus

Projekt 5202

Allan og Jennifer Conrad
Box 2486
Dodoma, Tanzania
allanconrad@yahoo.com
Menigheden Tornhøjcentret
Tornhøjvej 4, 1.
9220 Aalborg Øst

Projekt 5582

Good News Global Outreach
Peter Christensen
La Cours Allé 3
7330 Brande
peter123eee@gmail.dk

Projekt 5462

Stella Christreu
JMEO, Mussenkampseweg 32
NL-8181 PK Heerde
The Netherlands
stellachristreu@yahoo.com
Betania's Ydremission, Blåhøj

Projekt 5270

Hannah & Egon Falk
New Life Outreach
P.O. Box 6073
Arusha, Tanzania
hannah@nlo.dk / dr.egon@nlo.dk
NLO Danmark, c/o Pinsekirken
Sagavej 5, 3700 Rønne

Projekt 5972

Peter & Abby Capili Hansen
Angel Relief International
c/o Anette Hansen
Dalvangsvej 6, 1. tv.
2600 Glostrup
angelreliefmission@gmail.com

Projekt 5066

Tabitha & Torkild Jensen
P.O. Box 2398
Arusha, Tanzania
torkild@bol.co.tz
Betania's Ydremission, Blåhøj

Hannah og Samuel Kayuni

Children With Hope & Destiny Inc,
P.O. Box 31184,
Capital City,
Lilongwe 3, Malawi, Africa.
Email: kayuni003@gmail.com
**Netværkskirken Metropol,
København**

Projekt 5495

Henry Knudsen
P.O. Box 428
Germiston 1400, South Africa
gam@telkomsa.net

Projekt 5332

Lise-Lotte & Esteban Laniec
Avda. Mcal. Estigarribia 697
San Ignacio de las Misiones
Paraguay
elaniec@internetpersonal.com.py
Pinsekirken, Mariager

Projekt 5630

**Kirsten Solveig &
Raimundo N. Valentin Pinheiro**
Caixa Postal 171, Centro
CEP. 60 030 970 Fontaleza,
Ceara, Brasilien
circovitoria@gmail.com
kirsten_solveig_larsen@hotmail.com
Fælleskirken, Ølstykke

Projekt 5215

Peter & Anne-Lise Løbner-Madsen
'Mission hjemme og ude'
Fænosund Park 16, 1. tv.
5500 Middelfart
alpema@stofanet.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Projekt 5982

Margaret & Verner Madsen
P.O. Box 4
Itigi, Tanzania
vmmadsen@gmail.com
Xpct Pinsekirken Herning

Projekt 5005

Susanne & Leif Madsen
P.O. Box 9734
20112 Lanet, Nakuru, Kenya
leifmadsen@africaonline.co.ke
Betania's Ydremission, Blåhøj

Projekt 5221

Prayoon & Sathiyaa Maprang
131 M.1 T. Nakhonchai,
A. Nakhonchai
J. Phitsanuloke 65120, Thailand
maprangfamily@yahoo.com
Støttekreds i Danmark:
v/ Birthe Steffensen
Fortunavej 82, 8960 Randers SØ

Projekt 5052

Bodil Sund Nakabayashi
Asahimachi 2-8-38,
Kanazawa-shi, Ishikawa-ken,
920-0941 Japan
hopehouse@live.dk
**Netværkskirken Metropol,
København**

Projekt 5135

Anita & Marino Paserini
José Hernandez 170
3105 Diamante
Entre Rios, Argentina
anitahardt@yahoo.com.ar

Projekt 5009

Birgitte & Søren Pedersen
P.O. Box 4614
Eldoret, Kenya
birgitte.soren.pedersen@gmail.com
Pinsekirkens Ydremission, Esbjerg

Projekt 5145

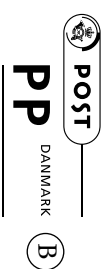
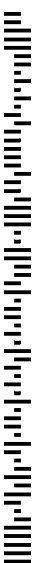
Esther & A. Sankar
No. 21 'A' Arani House Road
Ooty-643002,
The Nilgiris, South India
sankaresther@gmail.com
Græsted Frikirke

Projekt 5076

Agnete & Tony Simpson
15 Brian Dillon Park
Dillon's Cross
Cork, Irland
Elimkirken, Ålborg

Missions-Nyt
Missionsfonden
Harpevej 14
DK-3650 Ølstykke

Returneres ved varig adresseændring

BetalingsService

Missionsfonden er tilmeldt **Nets**
Pengeinstitutternes **BetalingsService**

Denne service kan med fordel benyttes af
givere der ønsker at indbetale faste
månedlige beløb

Tilmeld dig online på
www.missionsfonden.dk
eller kontakt os

Missionsfonden af 4/5 1964
tlf. 47174040

e-mail: mfond@mail.dk
www.missionsfonden.dk

Missionsfonden er godkendt til at modtage

10-årige fradragsberettigede gavebreve

Alle øvrige indbetalinger er ligeledes

fradragsberettigede efter gældende regler

Næste nummer af **Missions-Nyt**
udkommer i december 2013

Artikler bedes indsendt inden 15. november 2013

På forhånd tak